

Obrázek: Polystrátové fosilie – zkamenělé stromy zasahující do několika geologických vrstev současně, zdroj: www.icr.org

Polystrátové zkameněliny – co jsou zač?

napsal: **John D. Morris, Ph.D.**

Originál článku na adrese: [zde](#)

překlad a dodatek: MUDr. Ondřej Fischer

Termín „polystrátové“ byl vytvořen k popisu zkameněliny, která prochází více než jednou vrstvou skály. „Poly“ znamená mnoho a „strata“ znamená geologickou vrstvu. Takovéto zkameněliny vyprávějí pozoruhodný příběh, který zpochybňuje uniformitarianistickou teorii o pomalém vzniku usazených hornin.

Princip uniformitarianismu je dvojčetem evoluční teorie. Ve zkratce tvrdí, že věci se v minulosti děly stejně jako v současnosti, pomalu a bez velkých změn nebo výchylek. Tento princip byl poprvé prezentován Charlesem Lyellem na začátku 19. století a stal se uznávaným základem dogmatu, že současnost je klíčem k minulosti. Od roku 1960, kdy byl uniformitarianismus konfrontován s realitou geologických nálezů, bylo z tohoto dogmatu částečně ustoupeno, ale stále ne natolik, aby proevoluční vědci vzali v úvahu možnost katastrofických změn v minulosti, jako například Noeho potopu.

Nejprve je nutno říct, že usazené horniny, které v sobě obsahují zkameněliny, vznikly (až na několik výjimek) ve vodním prostředí z usazenin, které byly zpevněny na tvrdou skálu. Jednotlivé vrstvy usazenin jsou odděleny zřetelnými čarami – tenkými podestýlkovitými vrstvami, které bývají považovány za ukazatel věků podobně jako třeba letokruhy v pařezu. Změření tloušťky a spočítání těchto vrstev, násobené dnešní rychlostí usazování hornin (která je velmi malá), bývá používáno jako argument pro milionové stáří hornin. Otázkou však je, zda byla rychlost přibývání usazenin v minulosti stejná jako nyní, anebo zda byla vyšší v důsledku geologických pochodů, které dnes svou rychlostí, plošným rozsahem a intenzitou nemají obdoby. Polystrátové zkameněliny na to mohou dát odpověď.

Polystrátové zkameněliny jsou příslovečnou výjimkou z pravidla. Zná je každý geolog. Často jde o zkamenělé stromy trčící z uhelné vrstvy do vrstvy nad ní, někdy i přes několik hořejších vrstev. Autor článku navštívil mnoho uhelných dolů a takovéto zkameněliny (nebo otisky po nich zbylé) našel takřka ve všech. Nejde však jen o stromy. Mezi polystrátové zkameněliny se počítají i živočichové, jejichž tělo je tlustší než vrstva, ve které se nacházejí, takže zasahuje i do vrstvy nad a pod zkamenělinou. Je tedy zřejmé, že jednotlivé vrstvy nemohly vznikat v důsledku pomalého usazování naplavenin, protože například mrtvá ryba (jedna z častých polystrátových zkamenělin) by jistě nevydržela vyčuhovat z bahna několik let, než by se na ni nashromáždila další vrstva bahna.

Jindy jsou takto pohřbeny třeba mušle nebo i dinosaurus. Naopak je očividné, že tyto zkameněliny byly pohřbeny pod nános usazenin rychle, jinak by se vůbec nezachovaly. V případě velkých polystrátových stromů by strom musel stát desítky tisíc let, než by jej pomalu narůstající vrstvy zcela pohltily. Za tu dobu by strom dávno shnil a rozpadl se.

V nedávné minulosti bylo v laboratořích i terénních podmínkách dobře demonstrováno, že vodou rychle nanesené velké množství materiálu může vytvořit vrstvy shodné s těmi, které nacházíme v geologickém sloupci. Nejnázornějším příkladem jsou katastrofické toky bahna spojené s výbuchem sopky svaté Heleny.

V tomto případě je tedy zřejmé, že lepší vysvětlení vzniku zkamenělin, které přesahují do více geologických vrstev, přináší Bible, když popisuje masivní a prudkou geologickou činnost doprovázející Noeho potopu.

***Dr. John Morris je prezidentem Institutu pro výzkum stvoření (ICR).**

Dodatek: V současnosti geologové, nevěřící ve stvoření světa tak, jak jej popisuje Bible, začínají uznávat, že polystrátové fosilie vznikly při katastrofických událostech. Tvrdí však, že šlo o katastrofy místního významu (jako například již zmiňovaný výbuch sopky svaté Heleny). Opomíjejí však přitom fakt, že tyto zkameněliny se nachází po celém světě – v Kanadě, Spojených státech amerických, Africe, Asii i Austrálii. Lokální katastrofy, jako například záplavy, sopečný výbuchy a jiné, nemohou vysvětlit celosvětový rozsah těchto nálezů. Jako nejlepší a nejvědeckější vysvětlení pak zůstává stále celosvětová potopa tak, jak ji prezentuje Bible.

Obrázek níže: Zkamenělý strom s ulámanými kořeny, pronikající několika vrstvami usazenin. Zdroj: Wikipedia Commons, autor: Rygel, M.C.

